Berättelsen om den förlorade sonen är en av de mest centrala bibelberättelserna i vår tradition. En av dem som konfirmanderna minns. En av dem som barnen i söndagsskolan kanske har dramatiserat.

Budskapet är glasklart och enkelt. Predikan blir nästan överflödig. Vi har hört den förut liksom. Det hela blir ganska traditionellt och blodfattigt. Familjen lyfts fram som ett ideal. Där har vi kommit rätt. Där är vi hemma på riktigt.

Jag skulle vilja pröva ett annat sätt att läsa den här berättelsen. Utifrån Jesu sätt att leva. De han delar liv och gemenskap med är de oberörbara, de utstötta, tullindrivare och syndare. Han dör utanför stadsmuren som en brottsling, samhällets avskum.

Tänk om det är den lätt stinkande sonen är den som uppenbarar för oss vem Gud är?

Är han en Guds ängel som låser upp för kärlekens nyskapande kraft? Mycket verkar ju vara osagt i den här familjen. Har dessa bröder någonsin fått uppleva att deras far har sagt att han älskar dem? Varför tror den hemkommande sonen i så fall att han inte skulle vara värdig att kallas son i huset?

Var det bara äventyrslystnad som förde honom från hemmet den gången han plockade ut sitt arv och gav sig av? Var det kanske en dysfunktionell familj där alla for illa av tigande och pliktuppfyllelse? Båda pojkarnas bild av fadern signalerar att de uppfattat honom som hård och krävande. De levde där sida vid sida med garden uppe hela tiden. Tills den yngre grabben ger sig av med sin del av arvet.

Men så kommer han hem igen. Han bär hela sitt elände synligt. Han är förödmjukad i dubbel bemärkelse: Han har handlat fel, brutit mot tabun och svikit sina föräldrar och kommer sedan hem helt utslagen. Men här i det hudlöst sårbara händer något med fadern och den hemmavarande sonen. Fasaden spricker upp och de börjar tala om vad de verkligen känner. Kärlekens nyskapande kraft ger Fadern mod att uttrycka sin kärlek till sina båda söner. Den äldre sonen bekänner att han aldrig vågat ta den plats som var hans.

Jag vill avsluta med att fråga till dig:

Den stinkande sonen, en ängel som låser upp för kärlekens nyskapande kraft i mitt liv, i församlingens liv, i världens liv. Vågar vi tro det? Att det är så Gud kommer till oss och öppnar för gemenskap och samhörighet bortom alla sociala föreskrifter om hur vi bör vara och borde leva?